Eerste Kamer der Staten-Generaal **I**

Vergaderjaar 2026-2027

29 362 Modernisering van de overheid

AZ **BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES**

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 19 november 2026

Op 7 september 2026 heb ik uw Kamer geïnformeerd over de in het coalitieakkoord aangekondigde jaarlijkse vereenvoudigingswet.[1] Een dezer dagen ontvangt u van de Koning de eerste drie wetsvoorstellen die met elkaar de eerste editie vormen van de vereenvoudigingswet. Op een later moment wordt daar nog een vierde wetsvoorstel van OCW aan toegevoegd. De verwachting is dat dit wetsvoorstel voor de zomer aan de Tweede Kamer aangeboden zal worden. Om niet de andere drie wetsvoorstellen te vertragen, vraag ik uw Kamer deze met voorrang te behandelen.

In deze brief reageer ik op de algemene opmerkingen die de Afdeling advisering van de Raad van State (hierna ook: de Afdeling) heeft gemaakt over het instrument vereenvoudigingswet en geef ik specifiekere toelichting op de behandeling van deze voorstellen.

Met de introductie van de jaarlijkse vereenvoudigingswet kiest het kabinet voor een nieuwe aanpak en een vast ritme om vereenvoudigingsvoorstellen op te halen en versneld te behandelen. In plaats van in 2 jaar is het doel om in 1 jaar tot wetswijzigingen te komen. Ook wetgevingsadviseurs en medeoverheden hebben aangegeven mee te gaan in dit proces. Dit geeft de mogelijkheid om snel en daadkrachtig tot concrete vereenvoudigingen te komen en daarmee bij te dragen aan het doel van een slagvaardige overheid; eenvoudigere dienstverlening, oplossen van knelpunten die de samenleving en de uitvoering ervaart en het verminderen van administratieve lasten.

Inleidende opmerkingen Afdeling advisering Raad van State
Op 19 oktober 2026 heeft de Afdeling haar adviezen gepubliceerd over de wetsvoorstellen in de eerste editie van de vereenvoudigingswet.[2] De adviezen over twee van de drie voorstellen worden voorafgegaan door inleidende opmerkingen over het instrument vereenvoudigingswet, die de Afdeling mij ook bij brief heeft aangeboden.

Ik onderschrijf de inleidende opmerkingen van de Afdeling, en nog wel het meest de opmerking dat de vereenvoudigingswet een veranderopgave is. Met dit instrument werkt het kabinet toe naar een nieuwe manier om te komen tot wetgeving waarin de ambitie van een eenvoudigere overheid en een versneld proces belangrijke onderdelen zijn. Dit vraagt van het kabinet en de overheid een andere manier van kijken naar wetgeving en het samen komen tot oplossingen die het voor inwoners, professionals en ondernemers eenvoudiger maken. En het vraagt van alle actoren in het wetgevingsproces, waaronder uw Kamer, om dit met elkaar tot een succes te maken.

[1] Kamerstukken II 2025/26, 29362, nr. 408.
[2] De adviezen hebben de nummers W16.26.00258/II, W04.26.00297/I en W19.26.00295/IV. Zie ook https://wetgevingskalender.overheid.nl/Regeling/WGK028915 en https://wetgevingskalender.overheid.nl/Regeling/WGK029077.

Het kabinet is de Afdeling erkentelijk voor de rol die zij in deze gezamenlijke opgave op zich wil nemen. Vereenvoudiging slaagt alleen als iedereen in het openbaar bestuur de eigen rol pakt.[3] De Afdeling doet dit: zij wil haar eigen adviezen kritisch bezien, in haar poortwachtersrol nog nadrukkelijker aangeven hoe ontwerpen zich verhouden tot eenvoud en slagvaardigheid, en de voorstellen in de vereenvoudigingswet met voorrang behandelen. Zo werken regering en Raad van State, ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheid, aan hetzelfde doel: wetgeving die begrijpelijk, toegankelijk en uitvoerbaar is.

De Afdeling vraagt aandacht voor de plaats van de vereenvoudigingswet naast de reguliere wetgeving. Terecht merkt de Afdeling op dat dit nieuwe instrument niet moet blijven steken in ‘laaghangend fruit’ en in regulier ‘onderhoud’ dat doorgaans in verzamelwetten zijn weg vindt. Wel hecht het kabinet eraan om de jaarlijkse vereenvoudigingswet óók te benutten als instrument voor het doorlopend onderhouden van regelgeving.[4]

Het kabinet is het met de Afdeling eens dat grote stelseloperaties niet passen in het beoogde tijdpad van de jaarlijkse vereenvoudigingswet, maar dat dit geen reden mag zijn ze te laten liggen. Op tal van terreinen werkt het kabinet al aan fundamentelere vereenvoudigingen, bijvoorbeeld bij belastingen, toeslagen en sociale zekerheid.[5] Die trajecten volgen hun eigen weg. De vereenvoudigingswet vervangt ze niet, maar vult ze aan: ze brengt ritme in vereenvoudigingen die anders te lang blijven liggen, zonder lopende herzieningen in de weg te zitten.

De Afdeling beschrijft drie opgaven: vereenvoudiging is een rechtsstatelijke opgave, een kwestie van afweging van belangen – ‘pijnloos vereenvoudigen bestaat niet’ – en een veranderopgave, die vraagt om ‘anders dan anders’ te werken. Het kabinet onderschrijft alle drie en benadrukt ook zelf dat vereenvoudiging om keuzes vraagt.[6] Het kabinet werkt deze opgaven verder uit bij de doorontwikkeling van de vereenvoudigingswet.

De Afdeling wijst erop dat het welslagen van de vereenvoudigingswet staat of valt met het voorkomen van ‘dweilen met de kraan open’. Het kabinet ziet dit ook en kijkt daarom steeds goed of nieuwe regels nodig zijn.
De Afdeling geeft daarnaast aan dat het belangrijk is om de oorzaken van de toegenomen regelcomplexiteit verder te doorgronden. De Staat van de wetgeving biedt daarvoor, in de woorden van de Afdeling, een eerste aanzet. Samen met de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid werk ik die aanzet verder uit, met aandacht voor de thema’s die de Afdeling noemt. Dat werk krijgt een plek in de verdere ontwikkeling van de vereenvoudigingswet en in concrete acties in de Agenda wetgevingskwaliteit.

In de inleidende opmerkingen van de Afdeling ziet het kabinet alle aanleiding om de vereenvoudiging met kracht door te zetten: een overheid die beter presteert, beschermt ook de democratische rechtsstaat beter.

Proces vereenvoudigingswet
Het versnelde proces van de vereenvoudigingswet vraagt iets van de toetsende instanties en uw Kamer om tot een snellere behandeling te komen. In de planning die ik mee heb gestuurd met mijn brief van 7 september heb ik een tijdslijn geschetst hoe ik tot versnelde aanbieding aan uw Kamer ben gekomen. Om ook tot snelle inwerkingtreding te kunnen komen, is het wenselijk als uw Kamer half februari komt tot behandeling van en stemming over de verschillende wetsvoorstellen. Ik begrijp dat dit een ambitieuze planning is maar hoop tegelijkertijd op uw medewerking.

---

[3] Vgl. de Staat van de wetgeving 2026, brief aan Tweede Kamer met kenmerk 2026Z23350, Kamerstukken I 2026/27, 31731, AF.
[4] Zie Staat van de wetgeving 2026, p. 6 en 41-42.
[5] Zie Kamerstukken II 2025/26, 29362, nr. 406 (Actieagenda Slagvaardige Overheid) en Kamerstukken II 2025/26, 29515, nr. 501 (resultaten 500-regelaanpak en vervolgaanpak regeldruk); Kamerstukken II 2025/26, 26448, nr. 903 (verkenning vereenvoudiging Toeslagenwet), Kamerstukken II 2025/26, 36708, nr. 105 (bouwstenen nieuwe kindregeling), Kamerstukken II 2025/26, 36708, nr. 106 (verkenning zeker en actueel toeslagenstelsel) en Kamerstukken II 2024/25, 26448, nr. 849 (Routekaart Hervormingsagenda inkomensondersteuning); Kamerstukken II 2025/26, 29515, nr. 499 (aanpak regeldruk in de zorg); Kamerstukken II 2025/26, 29453, nr. 587 (vereenvoudiging verkoopregels woningcorporaties); en Kamerstukken II 2025/26, 26485, nr. 461 (vereenvoudiging aanbestedingsregels).
[6] Zie de Staat van de wetgeving 2026.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Eric van der Burg

Bijlagen

Volgnummer	Naam	Classificatie
1	Inleidende opmerkingen Afdeling advisering Raad van State over de vereenvoudigingswet	